

POSICIÓ DEL COMB SOBRE "DEURES ÈTICS DELS METGES ENVERS LA SEVA SALUT I LA DE LES SEVES FAMÍLIES"

Els metges tenen el deure de tractar de restaurar la salut dels seus malalts, d'evitar, quan sigui possible, a través de mesures preventives els riscos d'adquisició de malalties i d'estimular l'adquisició i el manteniment d'hàbits de vida saludables. És un fet observable arreu del món que tot sovint el metge no compleix aquests objectius en relació amb la seva pròpia persona, fet que pot repercutir negativament en la valoració que en facin els seus pacients per tenir una conducta personal poc saludable. En aquest sentit, el COMB vol recordar a tots els metges els seus deures ètics envers la seva salut i la dels seus familiars:

1. No és aconsellable que el metge –llevat d'alguns casos excepcionals– assumeixi la responsabilitat de fer-se càrrec personalment del diagnòstic i el tractament dels seus problemes de salut. Tampoc no ho haurà de fer amb els dels seus familiars més propers, ja que la proximitat emocional del metge podria causar una pèrdua d'objectivitat.
2. Tots els metges i els seus familiars haurien de tenir el seu metge de capçalera que fos el responsable d'obrir i mantenir al dia la seva història clínica, de visitar-los quan ho necessitessin, de recordar-los les activitats preventives que haguessin de realitzar i de canalitzar les derivacions a altres companys o nivells assistencials quan fos necessari.
3. És preferible que el metge de capçalera dels metges no sigui un familiar, un amic o un company de feina molt pròxim.
4. L'hàbit de l'autoprescripció només és acceptable quan es tracta de processos banals, i el de la prescripció poc fonamentada i de complaença de medicaments als familiars més propers s'hauria de desterrar definitivament. S'haurà d'extremar la prudència en el cas de fàrmacs addictius i/o que puguin deteriorar la pràctica professional del metge (psicòtrops).
5. Els metges han de ser conscients que s'han de comportar com la resta de pacients quan emmalalteixen i que han de dipositar en el metge que hagin escollit la mateixa confiança que reclamen dels seus propis pacients. Han d'evitar les consultes múltiples i simultànies, l'autoavaluació de les proves complementàries i la interpretació personal dels tractaments. Si la relació de

confiança es trenca, poden consultar un altre col·lega informant-lo dels procediments seguits fins aleshores.

6. Els metges tenen el deure ètic, amb ells mateixos, envers els seus pacients i amb les empreses per les quals treballen, d'assegurar-se que les seves malalties són tractades correctament per un professional competent. Aquesta obligació s'accentua quan la malaltia pot afectar la qualitat de la praxi de l'afectat.
7. Els metges han de tenir cura del seu cos i evitar l'ús de substàncies addictives, tant legals com il·legals, que poden posar en risc la seva capacitat professional.
8. Els metges tenen l'obligació de prendre totes les mesures necessàries per protegir-se de les malalties infeccioses dels seus malalts i han de seguir els programes de prevenció de malalties i promoció de la salut que tingui el centre on treballen. Si han estat exposats a agents patògens tenen l'obligació ètica de sotmetre's voluntàriament a les proves necessàries per confirmar o excloure que s'hagi produït un contagi.
9. El metge que sigui coneixedor que pot transmetre alguna malaltia infecciosa té el deure de consultar un col·lega expert, o un centre o servei de salut ocupacional perquè es pugui determinar si s'han d'introduir restriccions en la seva pràctica professional per tal de protegir els seus pacients.
10. Igualment, si es veu limitat per alguns problemes de salut ha d'abstenir-se d'assumir responsabilitats amb els pacients si no les pot complir amb seguretat i eficàcia. Quan sigui a causa d'una dependència vers l'alcohol o les drogues, o de trastorns psiquiàtrics, haurà d'acceptar el parer del Col·legi de Metges sobre la necessitat de tractament. La seva reincorporació al treball només es podrà autoritzar quan s'hagi corregit la causa que va provocar la interrupció.

Aquest text està basat en la ponència presentada pels doctors Joan Gurí, Jordi Carbonell, Joaquín Fernández-Solà, M. Àngels Santesmases i Jordi Seuba en la Jornada sobre "L'atenció a la salut dels metges", organitzada pel COMB (5 de juny de 2000), i en el document *Ethical responsibilities of doctors towards themselves and their families*. BMA, Londres 1995.

Novembre del 2000